

Xavier Sierra Valentí (1952-2024)

Il·lustre humanista i gran divulgador

Jaume Padrós Selma

President del CoMB.

El Dr. Xavier Sierra Valentí ens va deixar a l'inici del 2024. Fou un dels metges humanistes més brillants del nostre país.

Xavier Sierra va néixer a Girona el 1952, va anar a viure a Reus als 12 anys, on s'havia desplaçat la seva família. Estudia medicina a la Universitat Autònoma de Barcelona i als hospitals de Sant Pau i Vall d'Hebron, i fa el seu període de formació de postgrau en Dermatologia amb el professor Cabré, de qui fou deixeble i amb qui establí una important amistat. També va realitzar estudis pràctics a París. Treballà i es doctorà a Madrid el 1980 i tornà a Catalunya per exercir la dermatologia a Terrassa, ciutat que es convertirà en la seva ciutat d'adopció.

El seu interès per la història i per l'art es fa evident ja des de ben jove i es manifesten públicament al principi en les seves pu-

blicacions versant sobre història de la dermatologia i també per impulsar iniciatives culturals dins de les activitats que organitzen les societats estatals i catalanes de dermatologia. I ho culmina llicenciant-se en Humanitats per la UOC el 2009.

Els últims quinze anys de la seva vida, Xavier Sierra té una activitat molt intensa en el camp de les humanitats mèdiques. El 2014 crea un blog d'aparició diària que porta el seductor nom d'*Un dermatòleg al museu*, en què fa comentaris artístics, històrics i mèdics de peces de museus d'arreu del món. Aquest blog té un gran èxit entre metges i lectors en general, i converteix Sierra en un divulgador reconegut. El 2018 se li concedeix el premi a l'Excel·lència Professional del Col·legi de Metges de Barcelona; el 2020 és nomenat president del patronat de la Fundació Museu de la Història de la Medicina de Catalunya i redactor en cap de la revista Gimbernat d'història de la medicina, i el 2021 rep la Medalla d'Honor de la Societat Catalana d'Història de la Medicina i és elegit membre corresponent de la reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Finalment, podem mencionar que durant els mesos de confinament per la COVID, en Xavier va escriure cada dia una poesia i en va fer un poemari.

Estretament vinculat amb Girona, Reus i Terrassa, ha dedicat la seva vida als pacients, a la llengua i a la cultura catalana i a les llibertats nacionals de Catalunya, fins que la mort ha segat una trajectòria que encara tenia molta embranzida.

Cal destacar l'estoïcisme i la dignitat amb què ha suportat la malaltia fins el final i que no li ha impedit la seva activitat fins el darrer moment (liderant per exemple, accions per fer realitat el projecte d'una seu permanent per al Museu d'Història de la Medicina a la UVic-UCC).

Ens ha deixat un gran humanista, probablement un dels divulgadors més notables que ha tingut de l'època recent.